

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/239/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416201879
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Dibdiaková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6416201879.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kmeťovej, členiek senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej a JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. v právnej veci žalobcu CD Consulting s.r.o., K červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha 3, IČO: 26429705 proti žalovanému B. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. A. X, zast. Mgr. et Mgr. Lívia Kost'ová, advokátka, Pod Donátom 5, Žiar nad Hronom o návrhu žalovaného na obnovu konania č.k. 5C/54/2014, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 18C/51/2016-14 zo dňa 22. júla 2016 takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 18C/51/2016-14 zo dňa 22. júla 2016 potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žiar nad Hronom napadnutým rozsudkom zamietol návrh žalovaného na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp.zn. 5C/54/2014 v tejto veci, kde okresný súd vydal rozsudok dňa 08.07.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.09.2014. Uvedeným rozsudkom súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť v prospech žalobcu sumu 702,33 Eur, ako aj zmenkový úrok vo výške 0,25% denne a aj úrok vo výške 6% ročne.

2. Žalovaný v návrhu na obnovu konania uviedol, že tento podáva podľa § 228 ods.1 písm.e) zák.č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej OSP), pretože uvedené rozhodnutie je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev. Tvrdil, že žalobcom uplatnený nárok zo zmenky spočíva na neprijateľných zmluvných podmienkach, nakoľko zmluva o úvere uzatvorená medzi spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola zmluvou spotrebiteľskou a zmenka, ktorá bola žalovaným vystavená spoločnosti Pohotovosť s.r.o. je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože nebola medzi žalovaným a veriteľom dohodnutá individuálne a narušila rovnováhu zmluvného vzťahu v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa.

3. Žalovaný v návrhu tvrdil, že rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 5C/54/2014 zo dňa 08.07.2014 je v rozpore s viacerými rozhodnutiami Súdneho dvora Európskej únie, keď súd mal podľa súdnej praxe Súdneho dvora Európskej únie preskúmať ex offo existenciu neprijateľnej podmienky pri vymáhanom návrhu, ako to bolo judikované napr. vo veci C-618/10 Banco Español de Crédito SA c/a Joaquín Calderón Camino, v ktorej Súdny dvor konštatoval, že vnútroštátny súd je povinný ex offo preskúmať prípadnú nekalú podmienku spotrebiteľskej zmluvy, pokiaľ má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel. Uvedené rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom je podľa žalovaného v rozpore aj s rozhodnutím vo veci C-240/98 - Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano

Quintero, ako aj s rozhodnutím vo veci C-74/15 Dumitru Tarcau, Ileana Tarcau vs. Banca Comerciala Intesa Sanpaolo Romania SA, v ktorom Súdny dvor konštatuje, že vnútroštátny sudca, ktorému bol predložený spor týkajúci sa zmluvy, ktorá môže spadať do rozsahu pôsobnosti Smernice na ochranu spotrebiteľa si musí overiť vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a súbor všetkých dôkazov, či dotknutá zmluvná strana môže mať povahu spotrebiteľa v zmysle Smernice EÚ.

4. Okresný súd vec prejednal a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi. Žalobca si v konaní, obnovy ktorého sa žalovaný domáha, uplatnil právo zo zmenky vystavenej žalovaným veriteľovi Pohotovosť s.r.o., ktorá túto zmenku indosáciou previedla na žalobcu. Žalovaný ako vystaviteľ zmenky podpisom vlastnej zmenky sa stal priamym dlžníkom zo zmenky ako cenného papiera. Žalobca si nárok uplatnil v zmysle Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z júla 2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, žalovaný bol v konaní nečinný, nevzniesol voči zmenke žiadne námietky a na výzvu súdu sa nevyjadril. Súd prvej inštancie s poukazom na § 470 ods.1 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), ktorý s účinnosťou od 01.07.2016 plne nahradil zák.č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (OSP) posúdil návrh žalobcu v zmysle príslušnej úpravy § 397 CSP. Poukázal na úpravu § 397 písm.e) CSP, podľa ktorej je proti právoplatnému rozsudku prípustná žaloba na obnovu konania, ak je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo komisie, ktoré je pre strany záväzné. Nakoľko rozhodnutia Európskeho súdneho dvora, na ktoré žalovaný v návrhu poukazoval, nie sú pre strany záväzné tak, ako to ustanovuje § 397 písm.e) CSP, nie sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania. V konaní nebola preukázaná existencia takého rozhodnutia Európskeho súdneho dvora alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, pre s ktorým by bol rozsudok tunajšieho súdu, ktorý bol napadnutý mimoriadnym opravným prostriedkom, v rozpore.

5. Súd prvej inštancie preto návrh zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 255 a § 262 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný v celom rozsahu, priznal nárok na náhradu trov konania s tým, že podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný s odôvodnením, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby ho zmenil tak, že podanému návrhu na obnovu konania vyhovie v celom rozsahu.

7. Žalovaný sa nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že rozhodnutia Európskeho súdneho dvora, ktoré vo svojom návrhu uviedol, nie sú pre osobu žalovaného a žalobcu, teda strany sporu v pôvodnom konaní obnovy, ktorého sa žalovaný domáha, záväzné. Dôvodom na obnovu konania podľa § 397 písm.e) CSP je existencia právoplatného rozsudku, ktorý je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo komisie, pričom podľa žalovaného nie je potrebné, aby akéto rozhodnutie bolo záväzné pre dva konkrétne subjekty, nakoľko každé rozhodnutie vnútroštátneho súdu musí byť konformné s judikatúrou a rozhodnutiami uvedených orgánov Európskej únie. Žalovaný trvá na tom, že rozsudok okresného súdu č.k. 5C/54/2014 zo dňa 08.07.2014 je v rozpore s rozhodnutiami Európskeho dvora súdnych spoločenstiev, podľa ktorých mal konajúci súd preskúmať ex offo existenciu neprijateľnej podmienky pri vymáhanom nároku, ako to napr. bolo judikované vo veci C-618/10 Banco Español de Crédito SA c/a Joaquín Calderón Camino, v ktorom Súdny dvor skonštatoval, že španielska právna úprava neumožňuje súdu rozhodujúcemu o návrhu na vydanie platobného rozkazu ex offo preskúmať prípadnú nekalú povahu podmienok, ktoré sú súčasťou spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodnutie okresného súdu je podľa žalovaného v rozpore aj s rozhodnutím vo veci C-240/98 - Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero, z ktorého vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť len vtedy, ak národný súd prehlási, že má právomoc hodnotiť nečestné podmienky spotrebiteľskej zmluvy na svoj vlastný návrh. Rozhodnutie okresného súdu je podľa žalovaného aj v priamom rozpore s rozhodnutím vo veci C-74/15 Dumitru Tarcau, Ileana Tarcau vs. Banca Comerciala Intesa Sanpaolo Romania SA, kde sa konštatuje, že vnútroštátny sudca, ktorému bol predložený spor týkajúci sa zmluvy, ktorá môže spadať do rozsahu pôsobnosti Smernice, musí overiť vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a súbor všetkých dôkazov, či dotknutá zmluvná strana môže mať povahu spotrebiteľa v zmysle uvedenej Smernice. Okresný súd bol podľa žalovaného povinný brať na zreteľ skutočnosť, že medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu existoval spotrebiteľský vzťah, pričom takémuto návrhu nebolo možné vyhovieť, nakoľko právny titul žalobcu predstavovala zmenka, podľa žalovaného spotrebiteľská neprijateľná podmienka.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací vec prejednal v zmysle § 378 , § 380 a § 385 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) v senáte bez nariadenia pojednávania, pričom podľa § 219 ods. 3 CSP bolo miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia odvolacieho súdu zverejnené na úradnej tabuli krajského súdu.

9. Podľa § 397 písm.e) CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo komisie, ktoré je pre strany záväzné.

10. Podľa § 400 CSP žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

11. Podľa § 403 ods.1 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

12. Podľa § 403 ods.2 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

13. Podľa § 405 CSP odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné.

14. Žalovaný sa domáhal obnovy konania, ktoré bol rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 08.07.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.09.2014. Žalobný návrh na obnovu konania bol podaný na okresnom súde dňa 02.03.2016. Inštitút obnovy konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý prelomuje zásadu právnej istoty viazanosti právoplatným rozhodnutím súdu, a preto je možný len za podmienok presne stanovených v zákone.

15. Základnou podmienkou prípustnosti žaloby na obnovu konania je zachovanie zákonných lehôt, upravených v § 403 CSP, pričom ide o kombináciu lehoty subjektívnej (§ 403 ods.1 CSP) a lehoty objektívnej (§ 403 ods.2 CSP). Začiatok plynutia 3-mesačnej subjektívnej lehoty je stanovený okamihom, keď sa oprávnená osoba s príhľadnutím na všetky okolnosti prípadu mohla dozvedieť o dôvode obnovy konania, resp. momentom, od ktorého mohla dôvod obnovy konania uplatniť. Začiatok objektívnej lehoty je stanovený právoplatnosťou rozhodnutia, ktoré je žalobou na obnovu konania napadnuté. Trojmesačná subjektívna lehota plynie v rámci objektívnej lehoty, pričom zmeškanie lehôt na podanie žaloby na obnovu konania nie je možné odpustiť (§ 405 CSP).

16. Súd prvej inštancie sa síce nezaoberal zachovaním lehôt na podanie žaloby na obnovu konania (zachovanie týchto lehôt preukazuje vždy ten, kto návrh na obnovu konania podáva), podľa názoru odvolacieho súdu však sú tu pochybnosti ohľadne toho, či bola zachovaná 3-mesačná subjektívna lehota. Z predloženého spisu vyplýva, že žalovaný žiadosťou doručenu dňa 14.10.2015 Centru právnej pomoci, kancelária Žiar nad Hronom žiadal o poskytnutie právnej pomoci vo veci obnovy konania, žalovaný teda už pri podávaní žiadosti mal za to, že je dôvod na obnovu konania, Centrum okrem iného skonštatovalo, že v tejto veci sa nejedná o zrejmu bezúspešnosť sporu, pričom vyhodnotil postup okresného súdu v konaní z hľadiska predpisov Európskej únie na ochranu spotrebiteľa, a dňa 25.11.2015 priznalo žalovanému nárok na poskytovanie právnej pomoci s finančnou účasťou. Aj keby sa žalovaný bol dozvedel o ním tvrdených dôvodoch obnovy konania až na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci zo dňa 25.11.2015, javí sa ako pravdepodobné, že z jeho strany nebola zachovaná 3-mesačná subjektívna lehota na podanie žaloby, nakoľko táto bola podaná až 02.03.2016. Bez ohľadu na to, že CSP v § 404 písm.c) pripúšťa žalobu na obnovu konania, pokiaľ ide o dôvod v zmysle § 397 písm.c) až e) CSP aj po uplynutí 3 rokov od právoplatného rozhodnutia, subjektívna 3-mesačná lehota musí byť vždy zachovaná. Zmeškanie 3-mesačnej lehoty na podanie obnovy konania je dôvodom na odmietnutie žaloby na obnovu konania v zmysle § 413 ods.1 písm.a) CSP.

17. Súd prvej inštancie zrejme vychádzal z toho, že subjektívna lehota zachovaná bola a návrh žalovaného na obnovu konania prejednal. Odvolací súd sa preto zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistené skutočnosti správne právne

posúdil. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 5C/54/2014 zo dňa 08.07.2014 nie je v rozpore s takým rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, ktoré je pre strany sporu záväzné. Ako to uviedol aj okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, rozhodnutia Európskeho súdneho dvora, na ktoré žalovaný v návrhu poukazuje, nie sú záväzné pre strany tohto sporu, týkajú sa iných sporových strán. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods.1, § 255 ods.1 a § 262 ods.1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

19. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).